

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 100. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1829_477A-txt-shoot-idm7581.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XLIII. Friedrich den Eneste.

- 1 Hvem er min rette Fader dog,
Undtagen den, der gjør mig klog,
Med Godt tilgavns forbunden!
Hvad, uden Glemsel af den Haand,
Der os omvandt med Trylle-Baand,
Er *Unatur* i Grunden!
- 2 Hvem kiender ei den Mester-Haand,
Som mig omvandt med Trylle-Baand,
I denne gyldne Tale
Af *Henriadens* Kæmpe-Skjald,
Hvis Sang, med Viisdoms Tone-Fald,
Er Slag af Natter-Gale!
- 3 Lad Taaber kun, bag Kirke-Mur,
Sig korse for *min Unatur*,
I Følelsen og Smagen,
I Tunge-Maal og Reflexjon,
I tolerant Irreligjon,
Hvortil de ei saae Magen!
- 4 Jeg ligelidt dog blev Patron
For den *pragmatiske Sanction*,
Og Laurbær faldt ei færre
Ved *Møllwiz*, *Rosbach*, og ved *Prag*;
Ja, ligegod dog blev min Sag,
Og *Schlesien* ei værre!
- 5 Man har med Taarer tit fortalt,
Jeg vendte op og ned paa Alt;
Men Skam faae mine Hænder,
Om ikke, hvad jeg vendte saa,
Og fik kun daarlig til at staae,
Var galt i begge Ender!
- 6 Ja, mon jeg dog ei mangen Een
Lod staae paa sine skiæve Been,
Og Mund ad Mester vrænge;
Og mon Bag-Bæsterne ved Plov
Ei sang paa Tydsk, med mit Forlov:
Nu hviler Mark og Enge!
- 7 At *Tydsk* var mig et Hunde-Sprog,
Voltaires Vers min Psalme-Bog,
Og fransk Fornuft min Herre;
Blev først og sidst min egen Sag,
Og knap, om Fleer fik samme Smag,
I Verden gik det værre!
- 8 Gik det med Hoveder saa vidt,
At hver fik et, og fulgde sit,
Kom Alt i Vilde-Rede;
Men at ei fattes Faar i Flok,
Det passer vist de Sorte nok,
Som Dumhed kun gjør fede!